

Abstrakt

Účelem této práce je poskytnout přehled o vývoji, koncepci a zásadách principu vyčerpání autorských práv na mezinárodní a unijní úrovni. Otázka vyčerpání autorských práv a jejího uplatnění v digitálním věku se stala aktuální po překvapivém rozsudku SDEU ve věci *UsedSoft v Oracle*, kterým bylo poprvé prolomeno tradiční propojení principu vyčerpání práv s rozšiřováním hmotných rozmnoženin autorských děl. Přestože toto rozhodnutí bylo přijato odbornou veřejností velmi kriticky, některé myšlenky SDEU poukázaly na nedostatky současné právní úpravy v době internetu.

První kapitola práce vymezuje základní pojmy duševní vlastnictví a autorské právo včetně jeho historického vývoje. Druhá kapitola popisuje vznik principu vyčerpání v rozhodnutích národních soudů jako prostředku vyvážení mezi vlastnickým právem a právem k nehmotným statkům. Obsáhlá třetí kapitola je pak věnována utváření principu vyčerpání v judikatuře SDEU. Na jednotlivých případech jsou zde popsány základní prvky konstrukce principu vyčerpání autorských práv. Ve čtvrté kapitole je stručný přehled pramenů práva na mezinárodní, komunitární a české úrovni, které přímo či nepřímo upravují princip vyčerpání práv v oblasti autorského práva. Další kapitola práce popisuje adaptaci autorského práva na prostředí internetu a úvahy ohledně aplikace principu vyčerpání v digitálním prostředí. Závěrečná část práce úzce souvisí s počítačovými programy. Proto šestá kapitola nejprve poskytuje definici počítačového programu jako právního pojmu a popisují hledání vhodného systému jeho právní ochrany. Následující kapitola pojednává o vyčerpání autorských práv k počítačovým programům, přičemž hlavní důraz je kladen na právní rozbor průlomového rozsudku SDEU ve věci *UsedSoft v Oracle*. Poslední kapitola obsahuje zamyšlení nad možnostmi změny současné právní úpravy dotýkající se uplatnění principu vyčerpání práv v prostředí internetu.